

[Knud Bro.]

hævet i publikation nr. 15, side 139, nogle betragtninger, som jeg synes er ganske interessante:

„Den nuværende opbevarings- og udbringningspraksis for staldgødning, ajle og ensilagestof giver lokalt anledning til forureningsproblemer, og forholdet kan frygtes forværret ved større koncentration af husdyrhold og den relativt dalende værdi af staldgødning i forhold til kunstgødning. Det anbefales, at koncentrationen af husdyrhold over en vis størrelse registreres som erhvervsvirksomheder med dertil hørende behov for kendelse vedrørende afledning af spildevand.“

Jeg henviser i øvrigt til byggevedtægterne, som vel også er egnede til at sørge for, at der ikke sker nogen skade på dette område.

Jeg vil også fremhæve en ting, som forslagsstillerne har været opmærksomme på, nemlig at det ofte er meget kostbare foranstaltninger, som knytter sig til forureningsbekæmpelsen. Der er virksomheder, såvel i industri som i landbruget, der er gået ned og hjem bl. a. på grund af, at de skulle skaffe dyrt vand og skaffe spildevandet bort igen. Også her vil jeg gerne citere forureningsrådets synspunkt. Det er publikation nr. 13, side 49-50, hvor man siger:

„Det er derfor et spørgsmål, om ikke en del af de omkostninger, der er forbundet med f. eks. fremskaffelse af vand og bortledning af spildevand, i højere grad burde tages op som et almindeligt samfundsmæssigt problem eller i hvert tilfælde betragtes ud fra dette synspunkt.“

Dette er et spørgsmål om byrdefordeling, det er et spørgsmål om økonomien i forureningsbekæmpelsen, og det må diskuteres som en helhed. Vi kan ikke diskutere det stykkevis og delt fra lov til lov.

Til slut blot dette, som jeg gerne vil fremhæve som en væsentlig ting også i forbindelse med arbejdet med det lovforslag, hr. Vivike m. fl. her har fremsat, at forureningsrådets materiale faktisk er ganske godt. Det er faktisk en meget stor fordel for os, at vi har det, og jeg er sikker på, at det vil spille en betydelig rolle for vort nuværende og vort fremtidige arbejde med forureningsproblemerne. Jeg har gerne villet fremhæve dette, fordi jeg synes, at der er

grund til at påskønne rådets indsats og de erfaringer, vi her har liggende på bordet.

Kristen Østergaard: Jeg vil gerne først fastslå, at enhver form for forureningsbekæmpelse naturligvis også har venstres interesse. Men jeg vil gøre opmærksom på, at den gældende vandløbslov, som trådte i kraft i 1970, endnu ikke i sin fulde udstrækning er gennemført i praksis. Jeg kan her henvise til, at opsynet med lokale rensningsanlæg først for nylig, i dette år, er ved at blive indført i alle amter.

Må jeg i øvrigt sige om lovforslaget, at det er jo en gammel kending, idet de samme forslag om de samme punkter blev fremsat af hr. Vivike i fjor. Flere af punkterne har været grundigt drøftet, dengang vi fik den nuværende vandløbslov gennemført, og de er blevet afvist med saglige begrundelser, med henvisning til, at de enten har været økonomisk helt uoverkommelige eller også har været helt umulige at indføje i livets praksis.

Venstre har ikke noget imod, at vi endnu en gang i et udvalg diskuterer de omhandlede punkter, der er fremsat lovforslag om, men jeg kan erklære mig enig med ministeren i, at forslaget som helhed må afvises i den nuværende situation. Der er ingen grund til at ændre ved vandløbsloven, før vi har et bedre erfaringsgrundlag for vurderingen af den i øvrigt gode lov, som vi har nu.

Gunnar Jensen: Lovforslaget er et udtryk for den interesse, der fra alle sider i dag er for forureningsproblemet. Det skal man ikke have utak for, heller ikke når forslaget kommer fra SF, hvorfor vi vil være med til en velvillig behandling i udvalget.

Der er i forslaget et forbud med forurening fra møddingsvand og dambrug, således som der i øjeblikket er for ensilagesaft og ajle. Når der indtil nu er sket en forurening herfra, skyldes det nok snarere uvidenhed end ond vilje fra de pågældende mennesker, som forårsager denne forurening. De fleste af den slags forureninger kunne ophøre, blot synderen fik en henstilling fra myndighederne, og derfor mener jeg ikke, man bør skride til de strenge straffe, før det viser sig, at man bevidst fortsætter forureningen